

VASKORI TÖREDÉK

Féltelek, ahogy az időt féltik
az életre gyorsak, és fogadlak,
ahogy esőt fogad egy beomlott
tetejű ház. Rom vagyok, amelybe
hazajársz néha. Már nem hazudunk.

Tudjuk, az óra és az esernyő
szánalmas öncsalás csupán. Tudjuk,
vázlat vagyunk, nem megvalósulás.
Féltelek, mint utolsó, túlérett
gyümölcsöt a fa. Te az otthon vagy,

és én nem vagyok, csak ól. Tohonya
állat fekszik bent a szalmán, villan
késpengényi ég. Kint – láncra verve –
egy kutya csahol. Szánalmas korcs, de
tudja dolgát. Vadászkürt hangja szól.

Follinus Anna

CSONTHÉJ

Zárkózott, tér nélküli mondatok
hálója feszül a tested köré.
Már sejtjeidben féled az istent,
ha benned tárja fel, ami övé.

Előre tudja, hol menekülnél,
s ott vár a fala kezdettől fogva,
míg belátod, hogy jobb az erőnek,
mint semminek sem lenni a foglya.

Minden kép, mit verssé kényszerítesz,
egyenként feltör a foga alatt.
A csonthéjjá keményedett csöndben
tekintetté tágulnak a szavak.

EGY BUBORÉKFÚJÓ KISGYEREKRE

Gömbök, mint megannyi luftballon,
szállnak a lég végtelen terében,
és mert hártya zárja el a közeget magától,
a szél mozgása látható az égen.
Talán létrejötté oly néma: nem is hallom,
vagy észleltében a belső zaj gátol?
Nem számít, ezeregyszín köpenyét felvéve
úgy kezd ringni, mint ama lány toll,
mely párnádból a minap elszabadult.
Rövid útjának még nem szakad vége,
bár nem valódi, csöppet sem megfakult:
megcsillan burkán a világ egyszerű képe.

Bán Zoltán András

KESERŰ (I)

Első rész

1

„Nevem Sólyom Ferenc. Alkoholista vagyok.”

2

„Sólyom Ferencnek hívnak, alkoholista vagyok.”

3

„Sólyom Ferenc a nevem. Alkoholista vagyok és egy ideig író.” (Nem, ez rossz, marhaság. Hiszen még most is író vagyok. Erről nem lehet csak úgy leszokni, mint a cigiről.)

4

„Sólyom Ferenc vagyok. Alkoholista vagyok, egy ideig író, aztán besúgó. Vagy mindhárom.” (Rémes kezdet. Nem, nem így akartam kezdeni.)